

Regeringen skal bedømme de forskellige Industriers Stilling, maa man have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvilke Foranstaltninger det maatte være nødvendigt at træffe, naar Talen er om en Industri, hvis Virksomheder ikke har været med i Overkapitaliseringen. Paa de Omraader, hvor Grunden til, at en Virksomhed ikke kan bære sig, ligger i Overkapitalisering, dér kan man ikke gribe ind ved hjælpende Foranstaltninger; thi den Slags kan det danske Folk ikke bøde for. Men nægtes kan det ikke, at der er mange Virksomheder, der ikke har været Genstand for Overkapitalisering, og som uden egen Skyld er i Nød, begrundet paa Valutaforhold og lignende ude omkring i den store Verden, den Verden, som vi dog er afhængige af. Her maa man tage saglige Hensyn under den ene eller den anden Form.

Netop under den foreliggende Situation vil man komme dette nærmere, naar Stillingen bliver klarlagt fra Regeringens Side med Hensyn til, hvad den mener om Importreguleringens Forlængelse eller Bortfald for de to Industrier, for hvilke den er gennemført, og hvilke andre farbare Veje der efter Regeringens Mening findes. Regeringen maa anvise os, hvilke Veje den finder formaalstjenlige, og paa det Tidspunkt maa vi da se, om der er et Flertal for at følge den høje Regering paa den Vej, den anviser, eller ikke. Saa tager Rigsdagen sit Ansvar, saa skubber man ikke Ansvaret bort fra Rigsdagen i længere Tid, saaledes som jeg mener, det ærede Medlem Hr. P. Munchs Dagsorden gør paa dette Omraade. Jeg maa maaske tilføje, at det ærede Medlem Hr. P. Munchs Dagsorden er saa lidet bestemt, at i Virkeligheden alt kan drages ind i den. De Overvejelser, der kræves efter det ærede Medlems Dagsorden, kan jo blive meget vidtspændende, og det ærede Medlems Udtalelser for et Øjeblik siden, ligesom for øvrigt paa et tidligere Tidspunkt af Debatten, har ladet formode, at det ærede Medlem heller ikke vil vige tilbage for, at man fik Forholdet fra det ærede Medlems Regeringstid tilbage, Rationeringer, Handelsavancer m. v., det, som den højtærede Statsminister paa et Møde har kaldt hele den tyrkiske Musik. Jeg tror ikke, at dette er Vejen, og jeg tror, at man her i Rigsdagen maa finde en Løsning, hvorved man hurtigere træffer beskyttende Foranstaltninger for de industrielle Virksomheder, dog saaledes, at man ser bort fra deres Overkapitalisering under Krigsperioden.

Jeg maatte maaske indskyde den Be-

mærkning, naar der tales saa meget om Toldlove, at jeg ser paa en Toldlov som paa alle andre Love; særlig i en Tid som den, Europa gennemgaar, er der ingen Grund til, at en Toldlov skulde være af ubegrænset Varighed. Man kan efter min Formening ogsaa ændre Toldlove og Satserne paa dem. Man ser jo andre Love blive ændret Aar efter Aar; jeg ved ikke, hvorfor der i mange ærede Medlemmers Bevidsthed er kommet dette ind, at en Toldlov er noget, som skal gælde for Aartier ad Gangen.

Jeg vilde yderligere gerne sige om det ærede Medlem Hr. P. Munchs Dagsorden, at jeg vilde have fundet den tiltalende, hvis den havde koncentreret sig om, hvad der skulde gøres ved Samvirken mellem alle her i Landet, Rigsdagen, Kommuner, Institutioner, Organisationer o. s. v., for at bringe det Arbejde i Gang, som kan gøres her i Landet, uden at blande det Spørgsmaal ind deri, hvorledes en Toldlov skal være, og om man skal bevare eller udvide Importreguleringen. Almindelige Borgere i vort Land fatter ikke, at det ikke er muligt at sætte mere Arbejde af den Art i Gang, end Tilfældet er. Man ser, hvorledes Kommunerne giver voldsomme Tilskud til Arbejdsledsundersøttelse, hvorledes Statsmagten gør det samme, og den almindelige Borger siger: Kan man dog ikke faa noget mere ud af disse Ofre ved at bringe dem som et Tilskud til Iværksættelse af Arbejde?

Vi giver disse store Tilskud, og naar der desuagtet ikke kommer mere Arbejde i Gang, end Tilfældet er, maa der være noget forkert i Systemet, der maa være noget galt et eller andet Sted. Under den Debat, der her er ført, har man faaet oplyst fra Indenrigsministerens Side, hvilke Vanskeligheder der har været ved at faa adskillige Arbejder sat i Gang, hvorledes der er gaaet Maaneder med forskellige Forberedelser; der nævnes Eksempler som det fra Randers, hvor det ganske vist ikke fra Begyndelsen var et Nødhjælpsarbejde, der var Tale om. Men naar der skal forhandles i Maaneder, da virker Mekanismen ikke saaledes, som den skal, og jeg vil henstille til Regeringen, om man ikke ved en Forhandling mellem Regeringen, Rigsdagen og de forskellige Institutioner og Organisationer, som ønsker at sætte Arbejder i Gang, kunde opnaa mere, end der hidtil er blevet naaet. Det er Gang paa Gang oplyst her i det høje Ting, at Nødhjælpsarbejderne er blevet til intet, eller rettere sagt, at det er minimalt, hvad de er blevet til. Jeg mener, at der hurtigt maatte kunne komme noget ud af Bestræbelserne for at mindske